

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud: V. Brașoveanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Ciugureanu, B. Bîrcă, E. Clim)

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Cebotari Serghei, în interesele lui Nicolaev Roman, împotriva deciziei din 24 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolaev Roman împotriva lui Nijm Fauzi privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, și

cererea reconvențională înaintată de Nijm Fauzi împotriva lui Nicolaev Roman privind declararea nulității contractului de locațiune a autoturismului,

c o n s t a t ă :

La data de 15.11.2013 Nicolaev Roman a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nijm Fauzi privind încasarea sumei în mărime de 143650 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei și a taxei de stat în mărime de 4309 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 23.08.2013 Nijm Fauzi a încheiat cu Nicolaev Roman contractul de locațiune, prin care pîrîtul a luat în locațiune automobilul de model „Audi A4”, n/î CPZ 531, pentru perioada 23.08.2013 - 28.08.2013.

Menționează că, în timpul exploatării autoturismului, Nijm Fauzi a încălcat sistematic prevederile pct.2.6.1 al contractului de locațiune din 23.08.2013 și anume nu a respectat regimul de viteză stabilit în condițiile contractuale, conform căruia prin acordul părților s-a stabilit că viteza maximă pe traseele naționale nu va depăși 125 km/h, iar în localități 85 km/h.

Conform pct.6.3.5 al aceluiași contract, încălcarea prevederilor pct.2.6.1 se sancționează cu 850 lei pentru fiecare depășire în limitele de la 5 la 20 km/h, și respectiv în sumă de 1700 lei pentru fiecare depășire mai mare de 21 km/h.

Susține că, conform Regulamentului Circulației Rutiere limita de viteză este stabilită de maxim 90 km/h pentru traseele naționale și de maxim 50 km/h pentru localități.

În acest sens, reclamantul a stabilit că limita stabilită de părți în contractul de locațiune constituie o marjă maximă permisă pentru exploatarea automobilului închiriat, iar depășirea respectivei marje constituie o distrugere intenționată a bunului închiriat, care urmează să fie sancționat în modul corespunzător.

Totodată, în pct. 6.3.5 a contractului de locațiune din 23.08.2013, părțile au indicat că respectiva penalitate este încasată din contul locatarului în beneficiul locatorului din considerentul că aceștia din start au evaluat un posibil prejudiciu care se datorează utilizării necorespunzătoare a bunului de către locatar și care prin depășirea limitei de viteză stabilite pune în pericol în mod conștient integritatea bunului, din ce motiv locatarul depășind limitele de viteză conștient și-a asumat riscul răspunderii materiale.

Afirmă că, părțile au convenit și asupra modului de constatare a încălcării pct 2.6.1, fapt prevăzut la fel în pct.6.3.5 a contractului, care indică că părțile au convenit ca faptul depășirii să fie constatat prin intermediul sistemului GPS, cu obținerea datelor oficiale de la compania Moldcell. La acest capitol, reclamantul a respectat înțelegerea părților și a stabilit toate depășirile efectuate de către pîrît efectuând extrase din sistemul GPS a automobilului cu confirmarea ștampilei companiei Moldcell.

Drept urmare, analizînd toate aceste extrase, reclamantul a constatat că încălcările comise de Nijm Fauzi, în total acumulează o penalitate de 143650 lei.

Declară că, întru excluderea unui proces judiciar, în adresa pîrîtului la data de 24.10.2013 a fost expediată o somație, prin intermediul poștei cu aviz recomandat, fiind recepționată de administrația instituției de învățămînt a pîrîtului la data de 25.10.2013, însă această scrisoare a rămas fără răspuns.

În cadrul judecării pricinii, la data de 28.05.2014 Nijm Fauzi a înaintat o cerere reconvențională solicitînd respingerea acțiunii depuse de Nicolaev Roman, declararea nulă a contractului de locațiune din 23.08.2013 și încasarea de la Nicolaev Roman în beneficiul lui Nijm Fauzi a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea din 01.08.2014 a judecătoreiei Centru mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolaev Roman; s-a admis cererea reconvențională depusă de Nijm Lauzi și s-a declarat nul contractul de locațiune a automobilului din 23.08.2013 încheiat între Broslav Artur și Nijm Fauzi.

Prin decizia din 24 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de avocatul Lebedinschi Maxim, în interesele lui Nicolaev Roman, și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 15 februarie 2016, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, avocatul Cebotari Serghei, în interesele lui Nicolaev Roman, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate de Nicolaev Roman.

În motivarea recursului s-a invocat că, atît prima instanță, cît și instanța de apel

nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și anume prin faptul că părțile au semnat un act juridic legal, iar prevederile acestuia urmau a fi executate întocmai.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art. 431 alin. (2) CPC, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) și alin. (2) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum rezultă din actele pricinii, instanța de apel a expedit în adresa participanților la proces, prin scrisoarea din 07 iulie 2015 (f.d. 250, vol. I), copia deciziei din 24 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Tot din materialul probator, rezultă că Nicolaev Roman, fiind reprezentat de către avocatul Cebotari Serghei în baza mandatului nr. 0778988 din 13.05.2015, nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs la data de 15 februarie 2016, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal.

De asemenea, este de reținut că avocatul Cebotari Serghei, reprezentând interesele lui Nicolaev Roman, a făcut cunoștință cu decizia din 24 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău la data de 08.12.2015, fapt confirmat prin mențiunea de pe coperta dosarului.

Respectiv, Completul menționează că avocatul Cebotari Serghei, în interesele lui Nicolaev Roman, a declarat recurs după expirarea termenului de 2 luni, care în conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Totodată, instanța de recurs reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza în acest mod principiul raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, Completul invocă și hotărîrea CEDO din 03 aprilie 2008, în cauza *Ponomaryov vs. Ucraina*, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru

motive neconvingătoare reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Totodată, făcând trimitere la jurisprudența CEDO, Completul mai precizează că recurenta urma să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță (cauza *Van Harn vs. Germania*, nr. 7557/06 din 11 septembrie 2007) și de a contesta în termenul legal decizia instanței de apel, fapt care a fost ignorat de către aceasta, prin urmare, generând, omiterea termenului prescris la depunerea recursului. La actele pricinii nu au fost prezentate probe care ar demonstra imposibilitatea lui Nicolaev Roman de a declara recursul în termen.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că recurenta, fără a invoca careva motive întemeiate, a depus cererea de recurs în afara termenului legal, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Cebotari Serghei, în interesele lui Nicolaev Roman, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b), art. 434, art. 269-270 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către avocatul Cebotari Serghei, în interesele lui Nicolaev Roman, împotriva deciziei din 24 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală